

DET EUROPÆISKE SEMESTER – TEMABLAD

GENNEMFØRELSE AF VIDEREGÅENDE UDDANNELSER

1. INDLEDNING

Det er vigtigt for bæredygtig og inklusiv vækst at øge det antal mennesker, der gennemfører en videregående (højere) uddannelse, og at forbedre kvaliteten af denne. **Højere gennemførelsesandele for videregående uddannelser kombineret med bedre kvalitet og mere relevans kan afbøde mangel på færdigheder** i videnintensive økonomiske sektorer. Dette fremmer igen væksten i produktiviteten, innovationen og konkurrenceevnen. På grund af hastigheden i den teknologiske udvikling og intensiteten i den globale konkurrence, hvor arbejdsmarkedet kræver stadig højere færdighedsniveauer, kan et højt gennemførelsesniveau for videregående uddannelser understøtte intelligent og bæredygtig vækst. Derimod kan vedvarende uligheder og geografiske forskelle inden for gennemførelse af videregående uddannelser forværre den samlede ulighed mellem EU's regioner og forårsage uensartet vækst¹.

Europa 2020-strategien har en **hovedmålsætning om at øge den andel af de 30-34-årige i EU, der har gennemført en videregående uddannelse, til mindst 40 %**. Medlemsstaterne har også fastsat nationale og sommetider endnu mere ambitiøse mål (figur 1). Fremskridtene mod disse mål har været stabile i over ti år, endda under den økonomiske krise.

---

¹ Se: "Education and Training Monitor 2015" og "Mind the Gap – education inequality across EU regions", 2012.

I maj 2017 vedtog Europa-Kommissionen en **ny EU-dagsorden for videregående uddannelse**². Denne meddelelse fokuserer på at udvide adgangen til og deltagelsen i videregående uddannelser og mindske frafaldsprocenterne. Det skal ske ved at give mere gennemsigtig information om uddannelsesmuligheder og -resultater, individuel vejledning og økonomisk støtte til studerende fra lavindkomstfamilier.

Et parallelt initiativ om **sporing af færdiguddannede** skal gøre det lettere at skaffe sammenlignelige data om færdiguddannedes beskæftigelse og samfundsmæssige resultater. Målet er at hjælpe unge med at træffe kvalificerede valg og universiteterne med at forbedre udformningen af deres uddannelsesforløb.

Dette faktablad handler om videregående uddannelse. Temabladet om færdigheder til arbejdsmarkedet giver et billede af færdiguddannedes beskæftigelsesegnethed inden for en bredere analyse af udbud og efterspørgsel efter færdigheder.

2. POLITISKE UDFORDRINGER: EN OVERSIGT OVER EU-LANDENES RESULTATER

Den gennemsnitlige **gennemførelsesprocent for videregående uddannelse i EU var 39,1 %** i 2016. Det var næsten et halvt procentpoint mere end året før og 10

---

² COM(2017) 247 final.

procentpoint over niveauet i 2006 (figur 1). I alt 18 medlemsstater nåede Europa 2020-målet på 40 % eller derover. Desuden nåede 14 medlemsstater deres nationale mål for gennemførelse af videregående uddannelser: Danmark, Tyskland³, Estland, Grækenland, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Slovenien, Finland og Sverige.

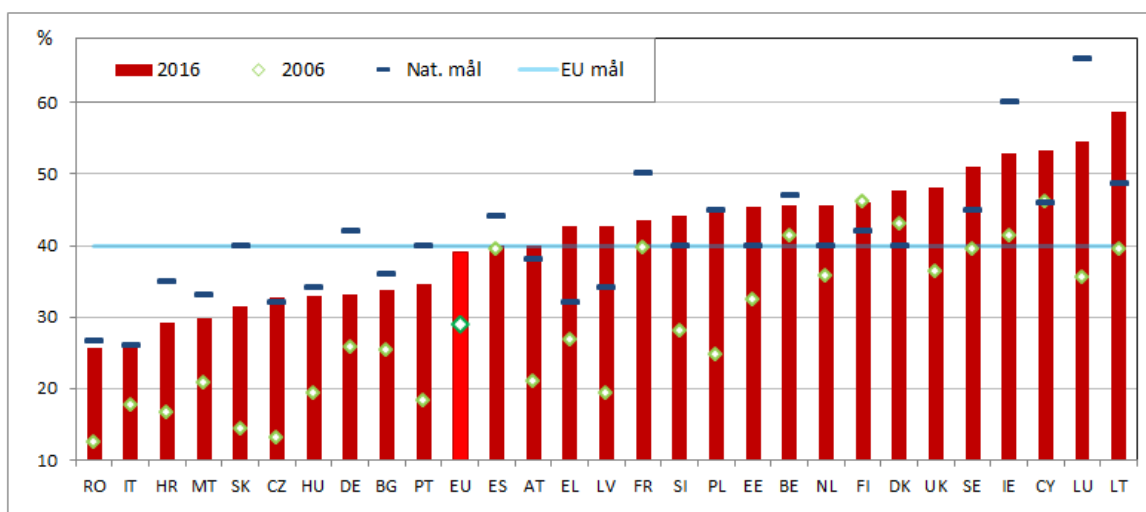
Trods de udbredte fremskridt mod dette mål er der **fortsat stor spredning i gennemførelsesprocenterne alt efter køn og fødested**. I de fleste medlemsstater er det de unge kvinder, der oftest gennemfører en videregående uddannelse.

Deres gennemførelsesprocent ligger næsten 10 procentpoint højere i gennemsnit end mændenes. Indfødte borgere har generelt en højere gennemførelsesprocent end indvandrede, om end det i nogle få medlemsstater forholder sig modsat (figur 2). I Irland og Det Forenede Kongerige har personer født uden for EU en særlig høj gennemførelsesprocent, mens de i den anden ende af spektret i Grækenland, Spanien, Italien, Cypern og Slovenien tegner sig for en forholdsvis lav gennemførelsesprocent.

---

³ Tysklands nationale mål (42 %) omfatter uddannelse på post-sekundært ikke-tertiært niveau (ISCED 4).

Figur 1 – Gennemførelsesprocent for videregående uddannelser (30-34-årige)

Kilde: Eurostat (AKU, tabel edat_lfse_03). Bemærkninger: Indikatoren dækker den andel af befolkningen på 30-34 år, som har færdiggjort en uddannelse på ISCED-niveau 5-8. Tysklands nationale mål omfatter uddannelse på post-sekundært ikke-tertiært niveau (ISCED 4). Luxembourgs resultater og nationale mål afspejler i høj grad den højtuddannede indvandrede befolkningsgruppe, der bor og arbejder i landet, snarere end udbyttet af landets almene og erhvervsfaglige uddannelsessystem. Frankrigs nationale mål på 50 % gælder aldersgruppen 17-33 år. Finlands nationale mål er snævrere defineret end EU's hovedmålsætning og medregner ikke teknologiske uddannelsesinstitutioner. Yderligere information om nationale mål og deres definitioner findes på: http://ec.europa.eu/eurostat/documents/4411192/4411431/Europe_2020_Targets.pdf

Ud over ovennævnte udfordringer er der fire andre vigtige politiske dimensioner at tage i betragtning.

1. Geografiske og sociale uligheder.

En af udfordringerne er at forhindre, at ulighed nedarves til næste generation, ved at sikre, at studerende fra alle samfundslag får adgang til videregående uddannelse. Studerende fra ugunstigt stillede miljøer er fortsat underrepræsenterede i de videregående uddannelser og har højere frafaldsprocenter på universitetsuddannelser.

En anden udfordring i samme forbindelse er de vedholdende, store geografiske forskelle i gennemførelsen af videregående uddannelser⁴ både mellem og internt i medlemsstaterne. Disse kan bidrage til ulighed i indkomst på regionalt plan, forårsage hjerneflugt og underminere regionens vækst.

2. Lave gennemførelsesprocenter

tyder på problemer med effektivitet og/eller lighed inden for de videregående uddannelsessystemer. Lange studieperioder og en høj andel af studerende, der ikke består, underminerer effektiviteten af de videregående uddannelsessystemer.

⁴ Se: "Mind the Gap – education inequality across EU regions", 2012.

For at øge effektiviteten af de offentlige investeringer i videregående uddannelser kan der være behov for en særlig indsats for at mindske de højre frafaldsprocenter. Belgien, Grækenland, Frankrig, Italien, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Rumænien, Sverige⁵ og Slovenien har de højeste frafaldsprocenter i EU. Desuden er gennemførelsesprocenten fortsat kendetegnet ved uligheder. Studerende fra fattige miljøer har langt størst risiko for at falde fra den videregående uddannelse⁶.

3. De videregående uddannelsesinstitutioners **kvalitet**. Denne er generelt vanskelig at måle og derfor også at knytte til finansieringsmekanismer. Kvaliteten af den udbudte uddannelse og den opfattede merværdi ved en gennemført videregående uddannelse med henblik på fremtidig beskæftigelse er afgørende for bestemmelsen af, om den videregående uddannelse er attraktiv.

4. De videregående uddannelsers **utilstrækkelige tilpasning til arbejdsmarkedets behov** er tæt knyttet til den foregående dimension og er skyld i de nyuddannede kandidaters lave beskæftigelsesfrekvens.

EU's benchmark for beskæftigelsesegnethed⁷ sporer kandidaternes beskæftigelsesfrekvens i alle medlemsstater. Frekvenserne er et af kriterierne ved vurderingen af, hvor relevant den udbudte videregående uddannelse er for arbejdsmarkedets behov, såvel som af selve kvaliteten af uddannelsen. Beskæftigelsesfrekvenserne påvirkes også af kortsigtede udsving i efterspørgslen efter arbejdskraft på grund af konjunkturudsvingene. Det ville være nødvendigt at indsamle sammenlignelige data om de færdiguddannedes kompetence, hvis kvaliteten af de videregående uddannelser skulle vurderes uafhængigt af deres relevans.

Tættere samarbejde med arbejdsgiverne og mere feedback fra de færdiguddannede ville bidrage til at gøre de akademiske studieplaner mere relevante for jobsøgningen og forbedre vejledningen af de studerende i deres valg før og under studierne. En forøgelse af variationen i studieformer (f.eks. deltid eller fjernundervisning) og videreudvikling af højere tekniske uddannelser og professionsuddannelser betragtes også som nyttige. De kan gøre uddannelsesudbuddet mere fleksibelt og bedre egnet til virksomhedernes behov og nutidens og fremtidens medarbejdere.

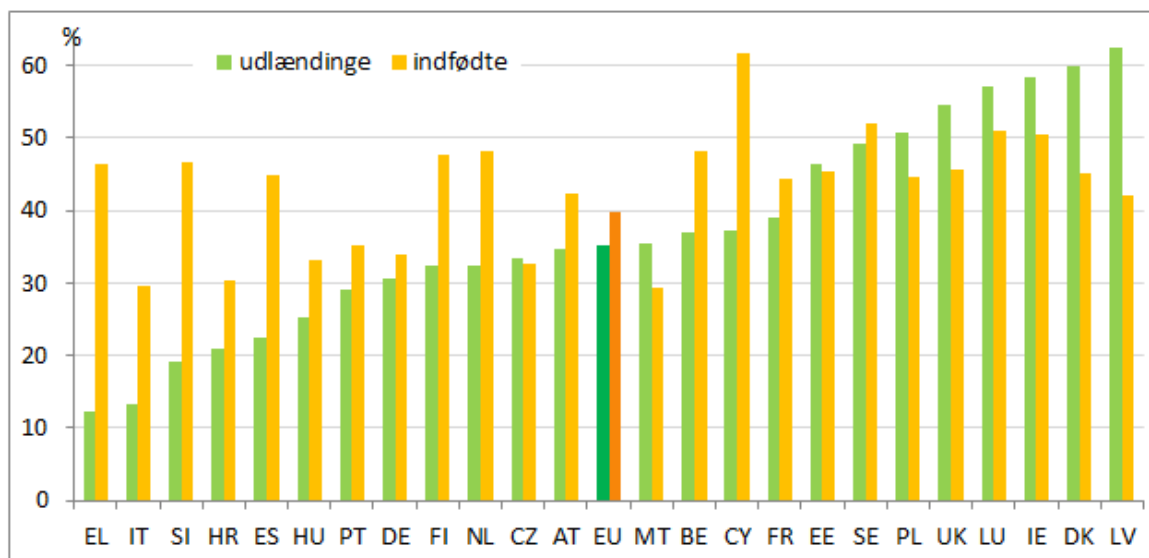
---

⁵ I Sverige omfatter frafaldsprocenten studerende, der læser enkelte fag, og som måske aldrig har haft til hensigt at læse alle fag for at opnå en eksamensgrad (anslået 40 % i Sverige).

⁶ Education and Training Monitor. Europa-Kommissionen/NESET network of experts, 2013.

⁷ Beskæftigelsesfrekvenserne for de 20-34-årige, der blev færdiguddannet højst tre år før referenceåret (se temablade om færdigheder til arbejdsmarkedet, som også behandler andre måder at forbedre matchningen af færdigheder på, f.eks. gennem bedre efterretninger og forventninger).

Figur 2 – Gennemførte videregående uddannelser fordelt på fødeland

Kilde: Eurostat (AKU, tabel edat_ifs_9912). Bemærkninger: Ingen tilgængelige data for Bulgarien, Litauen, Rumænien eller Slovakiet.

3. POLITISKE MIDLER TIL AFHJÆLPNING AF POLITIKUDFORDRINGERNE

Udviklede lande som USA, Canada, Japan, Korea og Australien slår Europa i gennemførelse af videregående uddannelse. Europas forholdsvis lave frekvens kan underminere vores konkurrenceevne og potentiale til at generere intelligent vækst. Frem til 2020 og derefter vil de fleste nye stillinger kræve højere uddannelse⁸.

Følgende typer foranstaltninger er særlig relevante for en højere gennemførelsesprocent.

1. En højere samlet gennemførelsesprocent kræver generelt, at man udvider optaget af studerende til at omfatte personer fra alle samfundslag. Det indebærer, at der skal tiltrækkes flere studerende fra ugunstigt stillede miljøer eller områder, etniske grupper eller handicappede. Udvidet adgang for underrepræsenterede grupper er ikke kun vigtigt set fra et socialt retfærdighedssynspunkt, det er også afgørende for lande, som stadig er i overgangsfasen fra uddannelsessystemer

for eliten til uddannelsessystemer for masserne og for lande med faldende befolkningstal.

Centrale foranstaltninger til at **udvide deltagelsen** omfatter fjernelse af økonomiske hindringer for deltagelse – et område, hvor den aktuelle politiske tendens svinger – og indførelse af mere fleksibilitet i måden, de studerende optages på studierne på. For at overvinde hindringerne for udvidet adgang til videregående uddannelse er det vigtigt at sikre, at der findes effektive måder at klare overgangen på fra erhvervsuddannelser til de videregående uddannelser. En bedre anerkendelse af allerede erhvervet viden i uformelle sammenhænge er en vigtig foranstaltning for mange medlemsstater, især for at tilskynde flere voksne til at søge ind på en højere uddannelse.

Foranstaltninger til udvidet adgang bør ikke begrænses til videregående uddannelser, men også omfatte tidligere uddannelsestrin. Det er, fordi studerende fra sårbare grupper ofte ikke engang fuldfører en ungdomsuddannelse⁹.

⁸ Se Cedefops færdighedsprognose.

⁹ Se temabladet om kortuddannede.

2. En central foranstaltning til **at forøge gennemførelsesprocenten** og forkorte den tid, de studerende bruger på at færdiggøre uddannelsen, er bedre vejledning og rådgivning i at vælge det rigtige studium. Det er særlig nyttigt i systemer med forholdsvis åben adgang til videregående uddannelser. En anden central foranstaltning er at yde bedre støtte til de studerende under studierne. Generelt er der brug for tilgange, der er mere koncentrerede om de studerende, med et realistisk antal studerende pr. rådgiver og intelligent udnyttelse af IKT-støtte. Udformning af værktøjer til støtte for studerende kan også hjælpe dem med at fuldføre studierne.

3. At sikre, at videregående uddannelsesforløb udvikler de færdigheder hos de studerende, som **arbejdsmarkedet har brug for**, er et vigtigt aspekt, når de videregående uddannelser fortsat skal være attraktive i det lange løb. Adskillige foranstaltninger kan have betydning for forbedringen af de færdiguddannedes beskæftigelsesegnethed, f.eks.

- at gøre data om de færdiguddannedes beskæftigelse lettere og bredere tilgængelige og gøre større brug af færdighedsfremskrivninger (herunder sporing af kandidaternes beskæftigelsesresultater)
- at inddrage interessenterne mere i udformning og evaluering af studieforløbene
- at udnytte praktikophold mere systematisk og
- at gøre studieprogrammernes struktur, herunder tværfaglige forløb, mere fleksible.

Alle programmer bør indeholde planer om udvikling af tværfaglige færdigheder, f.eks. problemløsning, kommunikation og teamwork, ud over den fagspecifikke viden. I lande med høj ledighed blandt kandidater vil det også hjælpe på beskæftigelsesresultaterne at se på balancen mellem studerende, der søger ind på forskellige fag, for at finde områder med overforsyning. Også bedre vejledning til nuværende og kommende studerende vil hjælpe.

4. POLITISK STATUS I FORSKELLIGE LANDE

Da medlemsstaterne har forskellige nationale systemer og udgangspunkter med hensyn til gennemførelsen af videregående uddannelser, varierer det meget, hvad de prioriterer højest for at nå de nationale mål for dette område. Ikke desto mindre er det muligt at kategorisere de enkelte medlemsstaters prioriteringer ud fra de centrale politiske dimensioner, der er belyst ovenfor.

1. Udvidet adgang til videregående uddannelse. Tolv medlemsstater har en vis form for resultatbaseret finansieringsmekanisme med en social dimension, som finansierer videregående uddannelsesinstitutioner, hvis de opfylder et defineret resultatniveau med hensyn til sociale målsætninger. Som oftest bruges resultatbaserede finansieringsmekanismer til at støtte studerende med handicap eller fra ugunstigt stillede miljøer.

Irland iværksatte en national plan for lige adgang til videregående uddannelser i 2015. Den har fem centrale målsætninger og indeholder over 30 indsatspunkter for at hjælpe underrepræsenterede grupper med at få en videregående uddannelse. Disse grupper omfatter ugunstigt stillede eller ældre studerende, studerende med handicap og studerende fra Traveller-samfundet.

Tjekkiet har øget tilskuddet til studerende i nød samt antallet af professionsorienterede uddannelsesprogrammer for at fremme en stærkere social mangfoldighed blandt de studerende på de videregående uddannelser. Sverige har iværksat en undersøgelse af forvaltning og finansiering af videregående uddannelser med henblik på at øge deltagelsen af studerende fra ugunstigt stillede miljøer. Kroatien benytter Den Europæiske Socialfond (ESF) til at yde støtte til studerende fra ugunstigt stillede miljøer.

2. Nedbringelse af frafaldsprocenterne og den tid, det tager at fuldføre et studium. Estland har revideret sin finansieringsordning for de videregående uddannelser med

henblik på at tilskynde de studerende til at gennemføre studierne på normeret tid. Belgiens flamske region støtter alternative metoder såsom korte studieforløb inden for videregående uddannelser.

3. Bedre kvalitet af de videregående uddannelser og større relevans for arbejdsmarkedet.

Slovenien har en ambitiøs plan om at gøre finansieringen af videregående uddannelse mere resultatorienteret. Bulgarien gennemfører en resultatbaseret finansiering og fokuserer bestræbelserne på at øge deltagelsen i uddannelser inden for områderne naturvidenskab, teknologi, ingeniøruddannelser og matematik (STEM). I Malta sigter flere initiativer på at øge antallet af kandidater inden for naturvidenskabeligt relaterede områder.

Det flamske fællesskab i Belgien har udviklet en STEM-handlingsplan, som involverer alle uddannelsesniveauer, mens det franske fællesskab fokuserer på arbejdspladsbaseret læring i sektorer, hvor der er eller forventes at ville opstå mangel på kvalificeret arbejdskraft. Kroatien tilbyder ESF-finansierede stipendier til studerende i STEM-fagene. Estland har oprettet et prognoseværktøj med henblik på at foregribe arbejdsmarkedets behov og behovet for færdigheder. Værktøjet giver anbefalinger til videreplanlægning inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse.

Polen har indført et nationalt system til sporing af kandidater, som sigter på at tackle behovet for bedre information om resultaterne på arbejdsmarkedet. Rumænien er i øjeblikket i gang med at udvikle et værktøj til overvågning af kandidaternes integration på arbejdsmarkedet. Spaniens nylige nationale pakt om uddannelse skal sikre bedre tilpasning af uddannelsesudbuddet til det lokale erhvervslivs behov, revidere finansieringsmodellen og fremme ekspertise på universitetsplan. Cypern, Portugal, Slovakiet og Sverige har for nylig truffet foranstaltninger til at styrke kvalitetssikringen inden for de videregående uddannelser.

Dato: 6.11.2017

5. REFERENCER

- Europa-Kommissionen: Rapporten om uddannelsesovervågning 2017
http://ec.europa.eu/education/policy/strategic-framework/et-monitor_da
- Europa-Kommissionen: Tematisk faktablad om færdigheder til arbejdsmarkedet og tematisk faktablad om kortuddannede
https://ec.europa.eu/info/strategy/european-semester/thematic-factsheets/labour-markets-and-skills_en
- NESSE (2012), Mind the Gap — education inequality across EU regions
<http://www.nesse.fr/nesses/activities/reports/activities/reports/mind-the-gap-1>
- NESET (2013), Drop-out and Completion in Higher Education in Europe among students from under-represented groups
<http://www.nesetweb.eu/sites/default/files/HE%20Drop%20out%20AR%20Final.pdf>

6. NYTTIGE KILDER

- Europa-Kommissionen: EU-aktiviteter inden for videregående uddannelse
<http://ec.europa.eu/education/policy/higher-education/>
- European Expert Network on Economics of Education (EENEE)
<http://www.eenee.de/eeneeHome/EENEE.html>
- Network of Experts on Social Aspects of Education and Training (NESET: <http://nesetweb.eu/en/>); forgængeren NESSE udgav flere nyttige rapporter bl.a.: Mind the Gap — education inequality across EU regions, 2012
- Cedefops færdighedsprognose
<http://www.cedefop.europa.eu/EN/about-cedefop/projects/forecasting-skill-demand-and-supply/skills-forecasts.aspx>

BILAG

Tabel 1 – Gennemførte videregående uddannelser (i alt)

	2000	2006	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Mål
EU-28	22,4 ^{EU-27}	29,0	33,8	34,8	36,0	37,1	37,9	38,7	39,1	40
Belgien	35,2	41,4	44,4	42,6	43,9	42,7	43,8	42,7	45,6	47
Bulgarien	19,5	25,3	28,0	27,3	26,9	29,4	30,9	32,1	33,8	36
Tjekkiet	13,7	13,1	20,4	23,7	25,6	26,7	28,2	30,1	32,8	32
Danmark	32,1	43,0	41,2	41,2	43,0	43,4	44,9	47,6	47,7	40
Tyskland	25,7	25,8	29,7	30,6	31,8	32,9	31,4	32,3	33,2	42
Estland	30,8	32,5	40,2	40,2	39,5	42,5	43,2	45,3	45,4	40
Irland	27,5	41,3	50,1	49,7	51,1	52,6	52,2	52,3	52,9	60
Grækenland	25,4	26,9	28,6	29,1	31,2	34,9	37,2	40,4	42,7	32
Spanien	29,2	39,4	42,0	41,9	41,5	42,3	42,3	40,9	40,1	44
Frankrig	27,4	39,7	43,2	43,1	43,3	44,0	43,7	45,0	43,6	50
Kroatien	:	16,7	24,5	23,9	23,1	25,6	32,1	30,8	29,3	35
Italien	11,6	17,6	19,9	20,4	21,9	22,5	23,9	25,3	26,2	26
Cypern	31,1	46,1	45,3	46,2	49,9	47,8	52,5	54,5	53,4	46
Letland	18,6	19,3	32,6	35,9	37,2	40,7	39,9	41,3	42,8	34
Litauen	42,6	39,4	43,8	45,7	48,6	51,3	53,3	57,6	58,7	48,7
Luxembourg	21,2	35,5	46,1	48,2	49,6	52,5	52,7	52,3	54,6	66
Ungarn	14,8	19,4	26,1	28,2	29,8	32,3	34,1	34,3	33,0	30,3
Malta	7,4 ^u	20,7	22,1	23,4	24,9	26,0	26,5	27,8	29,9	33
Nederlandene	26,5	35,8	41,4	41,2	42,2	43,2	44,8	46,3	45,7	40
Østrig	:	21,1	23,4	23,6	26,1	27,1	40,0	38,7	40,1	38
Polen	12,5	24,7	34,8	36,5	39,1	40,5	42,1	43,4	44,6	45
Portugal	11,3	18,3	24,0	26,7	27,8	30,0	31,3	31,9	34,6	40
Rumænien	8,9	12,4	18,3	20,3	21,7	22,9	25,0	25,6	25,6	26,7
Slovenien	18,5	28,1	34,8	37,9	39,2	40,1	41,0	43,4	44,2	40
Slovakiet	10,6	14,4	22,1	23,2	23,7	26,9	26,9	28,4	31,5	40
Finland	40,3	46,2	45,7	46,0	45,8	45,1	45,3	45,5	46,1	42
Sverige	31,8	39,5	45,3	46,8	47,9	48,3	49,9	50,2	51,0	40
Det Forenede Kongerige	29,0	36,4	43,1	45,5	46,9	47,4	47,7	47,9	48,2	:

Kilde: Eurostat (AKU, tabel [t2020_41]).

Bemærkninger: Tysklands nationale mål omfatter uddannelse på post-sekundært ikke-tertiært niveau (ISCED 4), som imidlertid ikke er omfattet af datakolonnerne fra 2000 til 2016. Frankrig og Finland har lidt anderledes definitioner af det nationale mål.

Tabel 2 – Gennemførte videregående uddannelser fordelt på køn

	Mænd				Kvinder				Kønsbetinget forskel 2016		Kvinders andel (%)
	2013	2014	2015	2016	2013	2014	2015	2016	Absolut (K-M)	Relativ (% K-M)	
EU-28	32,8	33,6	34,0	34,4	41,4	42,3	43,4	43,9	9,5	24,3	55,9
Belgien	36,2	37,4	36,7	40,4	49,3	50,2	48,7	50,7	10,3	22,6	55,7
Bulgarien	21,8	23,4	24,8	27,2	37,6	39,0	39,9	41,0	13,8	40,8	58,3
Tjekkiet	24,0	24,2	24,7	27,2	29,6	32,5	35,9	38,7	11,5	35,1	57,2
Danmark	35,2	39,4	39,6	41,0	51,8	50,5	55,9	54,6	13,6	28,5	56,3
Tyskland	32,2	32,0	32,2	33,4	33,7	30,8	32,4	33,0	-0,4	-1,2	48,8
Estland	31,8	32,8	34,5	38,8	53,7	54,2	56,7	52,4	13,6	30,0	55,8
Irland	45,9	45,1	45,1	46,6	58,7	58,6	58,6	58,5	11,9	22,5	58,4
Grækenland	30,8	32,9	35,3	36,2	39,0	41,6	45,5	48,8	12,6	29,5	58,7
Spanien	37,1	36,8	34,8	33,5	47,5	47,8	47,1	46,6	13,1	32,7	58,5
Frankrig	39,4	39,2	40,3	38,1	48,4	47,9	49,6	48,8	10,7	24,5	57,5
Kroatien	21,7	25,6	23,7	22,2	29,7	38,9	38,1	36,7	14,5	49,5	61,6
Italien	17,7	18,8	20,0	19,9	27,3	29,1	30,8	32,5	12,6	48,1	61,8
Cypern	41,6	46,0	46,7	43,9	53,4	58,2	61,6	62,1	18,2	34,1	60,7
Letland	28,3	27,8	26,8	30,1	53,1	52,3	56,5	56,1	26,0	60,7	64,2
Litauen	41,9	44,0	47,2	48,1	60,8	62,7	68,4	68,8	20,7	35,3	60,1
Luxembourg	49,2	49,8	46,8	52,7	55,6	55,4	57,7	56,5	3,8	7,0	50,9
Ungarn	26,8	28,0	27,6	26,4	37,8	40,3	41,0	39,6	13,2	40,0	59,4
Malta	22,7	22,8	23,6	27,4	29,5	30,5	32,2	32,5	5,1	17,1	52,6
Nederlandene	40,1	41,6	43,0	41,7	46,4	48,0	49,6	49,7	8,0	17,5	54,3
Østrig	26,4	38,3	37,5	38,3	27,8	41,6	40,0	42,0	3,7	9,2	51,9
Polen	32,9	34,2	35,1	35,6	48,4	50,2	52,0	53,9	18,3	41,0	59,2
Portugal	24,0	23,2	23,3	27,3	35,7	38,9	40,1	41,6	14,3	41,3	61,6
Rumænien	21,6	22,9	24,2	23,9	24,2	27,2	27,2	27,4	3,5	13,7	51,9
Slovenien	31,1	30,0	32,0	33,6	49,6	53,6	56,4	55,3	21,7	49,1	61,3
Slovakiet	22,3	22,5	22,8	24,0	31,8	31,5	34,4	39,4	15,4	48,9	60,9
Finland	37,6	38,2	38,1	38,4	52,9	52,6	53,4	54,4	16,0	34,7	57,0
Sverige	41,8	42,4	43,2	43,4	55,2	57,9	57,7	59,2	15,8	31,0	56,3
Det Forenede Kongerige	44,4	44,3	44,5	46,0	50,4	51,1	51,1	50,3	4,3	8,9	52,7

Kilde: Eurostat (AKU, tabel [t2020_41] og [lfsa_pgaed]).

Bemærkninger: Absolut kønsforskel = kvinders gennemførelse af videregående uddannelse – mænds gennemførelse af videregående uddannelse. Relativ kønsforskel = absolut kønsforskel / samlet gennemførelse af videregående uddannelse * 100. Kvinders andel (%) = Antal kvindelige færdiguddannede 30-34 år / alle færdiguddannede 30-34 år (i %).

Tabel 3 — Gennemførte videregående uddannelser fordelt på fødeland

	2010			2016			Forskellen mellem udenlandsk fødte og indfødte
	I alt	Født i udlandet	Indfødte	I alt	Født i udlandet	Indfødte	
EU-28	33,8	28,3	34,7	39,1	35,3	39,9	-4,6
Belgien	44,4	36,3	46,5	45,6	36,9	48,2	-11,3
Bulgarien	28,0	:	27,9	33,8	:	33,7	:
Tjekkiet	20,4	31,1	20,1	32,8	33,4	32,7	0,7
Danmark	41,2	28,5	42,7	47,7	59,8	45,1	14,7
Tyskland	29,7	23,9	31,2	33,2	30,8	34,1	-3,3
Estland	40,2	56,6	39,5	45,4	46,5	45,3	1,2
Irland	50,1	55,1	48,5	52,9	58,4	50,5	7,9
Grækenland	28,6	11,5	31,7	42,7	12,3	46,5	-34,2
Spanien	42,0	24,4	47,4	40,1	22,4	44,8	-22,4
Frankrig	43,2	32,1	44,9	43,6	39,1	44,3	-5,2
Kroatien	24,5	14,9	25,3	29,3	20,5	30,2	-9,7
Italien	19,9	12,7	21,3	26,2	13,4	29,5	-16,1
Cypern	45,3	36,2	50,9	53,4	37,1	61,7	-24,6
Letland	32,6	:	32,8	42,8	62,4	42,0	20,4
Litauen	43,8	:	43,6	58,7	:	58,2	:
Luxembourg	46,1	51,2	39,5	54,6	57,2	50,9	6,3
Ungarn	26,1	46,8	25,7	33,0	25,3	33,2	-7,9
Malta	22,1	28,9	21,8	29,9	35,6	29,3	6,3
Nederlandene	41,4	34,2	42,8	45,7	32,4	48,2	-15,8
Østrig	23,4	24,2	23,1	40,1	34,8	42,3	-7,5
Polen	34,8	:	34,8	44,6	50,7	44,6	6,1
Portugal	24,0	19,9	24,7	34,6	29,2	35,1	-5,9
Rumænien	18,3	:	18,3	25,6	:	25,6	:
Slovenien	34,8	13,8	36,2	44,2	19,2	46,8	-27,6
Slovakiet	22,1	:	22	31,5	:	31,5	:
Finland	45,7	24,7	47,2	46,1	32,3	47,8	-15,5
Sverige	45,3	43,2	45,9	51,0	49,2	51,9	-2,7
Det Forenede Kongerige	43,1	42,4	43,3	48,2	54,7	45,6	9,1

Kilde: Eurostat (AKU, tabel [edat_ifs_9912]).